

MIÊU TẢ VẺ ĐẸP CỦA CẢNH ĐỒNG QUÊ

VĂN MẪU 7

Đề bài: *Hãy miêu tả cảnh đẹp của cánh đồng quê em.*

Bài văn miêu tả cánh đồng Cần Giuộc Long An

Hè vừa rồi, em được ba cho về thăm quê nội ở Cần Giuộc, Long An. Sau một đêm nghỉ ngơi thoải mái, sáng hôm sau em theo bác Ba ra thăm đồng. Cánh đồng này có tên là đồng Thượng, nằm dọc theo con lộ đất đỏ như son, nối từ Cần Giuộc đến vùng ngoại ô quận 8, thành phố Hồ Chí Minh.

Trời đã sáng hẳn. Đàng đông, mặt trời như một trái bóng lớn màu hồng đang từ từ nhô lên, tỏa những tia nắng hình rẽ quạt. Sương đọng li ti trên lá cây, ngọn cỏ. Không khí trong lành, mát mẻ thật dễ chịu.

Bác Ba quây đôi thùng tưới đi trước, em vác chiếc cuốc trên vai, cố đi nhanh cho kịp bác. Đến thửa ruộng của nhà, bác dừng lại rồi đưa tay khoát một vòng, tươi cười nói với em:

- Cháu thấy phong cảnh quê mình đẹp không?

Em thích thú gật đầu và mê mải ngắm nhìn cánh đồng buổi sớm trải dài trước mắt một màu xanh mượt của lúa, của ngô khoai đang độ lớn. Thoảng trong gió mùi đồng đồng lúa thơm ngọt quyện với mùi bùn ngai ngái tạo nên hương vị khó quên của đồng quê. Đây đó, có tiếng lích rich của những chú chim trong ruộng lúa.

Con mương chạy dài cắt ngang cánh đồng, dọc hai bên bờ là hàng dương thẳng tắp. Phía đất trũng hơn cây lúa, phía đất cao dùng để trồng hoa màu. Những luống rau cải xanh, cải trắng non tươi xen lẫn với những luống cà chua, xà lách, hành hoa... mơn mớn.

Bác Ba gánh nước từ dưới mương lên tưới rau. Nước theo vòi hoa sen tỏa đều trên mặt ruộng. Bụi nước li ti lấp lánh ánh mặt trời. Em giúp bác nhổ cỏ, bắt sâu. Trên các thửa ruộng khác, vài tốp nông dân đang cần mẫn làm việc. tiếng nói, tiếng cười vang vọng. Chẳng mấy chốc, nắng đã trải vàng rực khắp cánh đồng.

Người nông dân Cần Giuộc quê em suốt đời gắn bó với ruộng vườn. Bao nhiêu mồ hôi đã đổ xuống đất này cho lúa thêm xanh, cho rau thêm tốt. Người yêu thương đất, đất nuôi người. Bộ mặt quê hương em không ngừng thay đổi và mỗi ngày một tươi đẹp hơn.

Bài văn miêu tả cánh đồng Phủ Lỗ Hà Nội

Một buổi sáng chủ nhật đẹp trời, em cùng mẹ đi bẻ ngô. Cánh đồng quê em gần thị trấn Phủ Lỗ cách Hà Nội chưa đầy bốn mươi cây số.

Cánh đồng làng em khá rộng: Từ làng ra tới đường quốc lộ xa hơn một cây số và chạy dài theo đường quốc lộ gần hai cây số. Đất đai màu mỡ và tinh thần lao động cần cù đã khiến đồng ruộng quanh năm xanh tươi, bốn mùa đều có nhiều thóc, đậu, ngô, khoai...

Lũy tre dày bao bọc quanh làng. Ra khỏi làng là những đầm sen. Mùa này sen đang lui nên trông đầm rộng hẳn ra. Kế đó là những ruộng lúa. Từng thửa ruộng to nhỏ khác nhau, mảnh hình chữ nhật mảnh hình thang... Lúa đang thì con gái đã cao quá bờ nên nhìn xa chỉ thấy một màu xanh mon mơn liên lạt chạy tít tắp. Sau gần chục ngày mưa phùn gió bắc rét căm căm, trời mùa đông hôm nay tạnh ráo, quang đãng và chỉ se se lạnh. Nắng vàng trải nhẹ. Gió đùa vui cùng cây lúa. Đó đây những cây bóng mát cao lớn điểm xuyết trên thảm lúa mênh mông. Ở một vài thửa ruộng, lác đác đã có mấy người làm cỏ, be bờ. Mấy chú cò bay ngang, màu trắng lấp lóa trong nắng.

Mùa này vùng ruộng sâu trồng được lúa nhưng vùng cận chỉ trồng hoa màu. Đậu xanh, đậu đen chạy dài theo luống. Thân cây thấp, cành lá đu đưa như vậy chào người qua lại. Những vùng khoai lùm xùm. Nhìn gần mới thấy những dây khoai còn nhìn xa, chỉ thấy một màu xanh lam hoặc tím tím của lá, tùy theo từng giống khoai. Mấy bà mấy chị đang vun luống cho đậu, cho khoai cười nói vui vẻ. Một đàn chim sâu sà xuống vừa xới để kiểm ăn. Gần đường quốc lộ là những vạt ngô cao quá đầu em. Thân cây mập mập. Lá tỏa dài xen vào nhau. Bắp ngô bám theo thân, mỗi cây chừng hai, ba bắp. Bắp thon dài lớp áo ngoài xanh bóng, chòm râu hung hung mượt mà là còn non. Bắp mập chắc, lớp áo ngoài đã bằng bạc, chòm râu đã sẫm và hơi rũ là vừa ăn. Một bầy chim lích chích trong bãi ngô. Tiếng xe ô tô ầm ầm và tiếng còi xe pin pin từ đường quốc lộ vọng tới. Sự chuyển mình nhanh chóng của cả một vùng với con đường cao tốc lườn lượp xe cộ ở gần đó và những căn nhà nhiều tầng đua nhau mọc lên đã đổi tới làng quê.

Theo đà đổi mới của đất nước, cánh đồng quê em cũng đang thay đổi. Một sự đổi thay âm thầm và mãnh liệt màu xanh mát mắt, trong từng thân lúa thân ngô ngày càng mập mập, trong từng củ khoai, bắp ngô ngày càng to chắc và thơm ngon... Em yêu tha thiết cánh đồng quê em và tự hào về bước chuyển mình của quê hương em.

Bài văn miêu tả cánh đồng Quảng Trị

Quê hương em có rất nhiều cảnh đẹp - dòng sông êm đềm. Từ đây Trường Sơn hùng vĩ những cánh rừng đại ngàn xanh tốt. Đến biển Cửa Tùng đêm ngày sóng vỗ mênh mang. Nhưng có lẽ cảnh đẹp gần gũi, thân thương nhất vẫn là cánh đồng quê vào những ngày mùa.

Mùa xuân đã đi qua, lúa xanh thì con gái căng đầy nhựa sống, đã chuyển sang màu vàng chanh rồi vàng xuộm. Cánh đồng làng em thẳng cánh cò bay, rộng mênh mông xa

tít chẳng thấy bờ. Sáng sớm khi ông mặt trời thức dậy, rải những tia nắng ban mai xuống cánh đồng. làm những giọt sương long lanh trên lá lúa như những hạt kim cương. Những bông lúa chín vàng ươm đầm sương đêm như trĩu nặng xuống. Cả cánh đồng rực vàng lượn sóng nhấp nhô,. Mới mờ sáng, trên các thửa ruộng nón trắng nhấp nhô. Tiếng nói cười râm ran của các bác nông dân gặt lúa là xao động cả cánh đồng. Tiếng cắt lúa xèn xẹt, xèn xẹt nghe thật vui tai. Trên các thửa ruộng vừa gặt xong, từng đồng lúa trĩu bông đang được máy tuốt. Tiếng máy nổ giòn rồi nhả ra vô số hạt vàng căng tròn. Ai ai cũng hớn hờ vui mừng bởi mùa màng bội thu. Trên bờ ruộng, những chú cò trắng muốt vênh tai nghe ngóng những âm thanh rộn rã. Những chú trâu béo mọng, có bộ lông đen nhức đang chén những khóm cỏ ngon lành ở góc ruộng mới gặt, ngửa mặt lên trời cười thích chí. Ở các chân ruộng chưa gặt các khóm lúa chín vàng tựa đầu vào nhau cùng cất tiếng hát vào mùa. Cả cánh đồng nhuộm một màu vàng trù phú, ấm no. Ánh nắng chói chang toả xuống làm cả cánh đồng rực sáng. Màu nón trắng, màu lúa vàng, , màu cỏ xanh hoà quyện đan xen vào nhau tạo nên một bức tranh thiên nhiên gần gũi và thơ mộng. Đi giữa cánh đồng ngắm nhìn cảnh đẹp, hít thở mùi thơm của lúa chín, mùi bùn đất, mùi cỏ dại. Sao mà thích đến thế. Một cảm giác dễ chịu và êm ái làm sao).

Ngày tháng cứ thế dần trôi, em lớn lên với một miền quê thanh bình cùng bao nhiêu cảnh đẹp. Nhưng có lẽ cảnh đẹp mà em cảm thấy thân thiết nhất, gần gũi nhất vẫn là cánh đồng làng.

Phải chăng nơi đó đã thấm đẫm bao giọt mồ hôi nhọc nhằn của bố mẹ. Để làm ra hạt gạo nuôi em khôn lớn thành người. Mai ngày có đi bốn phương trời thì quê hương và cánh đồng làng vẫn luôn là hình ảnh thân thương không thể phai nhòa trong kí ức tuổi thơ em